

лен, Пол Моран (цитирани в „Роман без заглавие“, 1967), Марсел Пруст, Жул Ромен, Молиер, Едмон Ростан, Морис Декобра (цитирани в „Ахилесова пета“, 1966), Теофил Готие, Александър Дюма (цитирани в „Осъдени души“, 1945).

Всички тези сведения са достоверен индикатор за връзката на Д. Димов с пулса на европейската култура в периода между двете световни войни, транспонирана чрез френските литературни изяви и академична текстуалност и проникнала в творчеството му. Това е един от малкото пътища за декодиране на авторовото светоусещане, тъй като неговите герои съдържат много повече информация за човека Д. Димов, отколкото и най-подробната му автобиография. „За него – заявява Кръстьо Куюмджиев – можем да научим повече неща от романите му, отколкото от биографията му“.¹⁶ В един такъв контекст усещането за франкофонност се превръща в инструмент за докосване до неуловимото, до трансцедентното излъчване за другост на Д. Димов като личност и като творец.

Светът на учения Д. Димов остава твърде далечен и несъвместим с човешките отношения, които пресъздава със замах на професионален психоаналитик.¹⁷ За разлика от академичния учен, който се стреми да не променя строгия си и безпристрастен изказ, отразяващ точно изследвания обект, творецът като „всеки писател, докато е жив, работи върху

¹⁶ Куюмджиев, Кр. Димитър Димов и неговият роман. // Димов, Д. Съчинения. София, том 1, 1974, с. 6.

¹⁷ „Интелектуалните съзнателни процеси се осъществяват в мозъчната кора – най-високия етаж на нервната система. Те дават светлото, ясното, диференцираното и целесъобразното отношение към действителността“. „Емоционалните багри на съзнанието“ извират под формата на нервно-динамични процеси от междинния мозъкили диенцефалона“, който „представлява тъмният, дълбокият и подземен етаж на нервната система“. „Емоционалните нервно-динамични процеси, дават елементарното, примитивното, инстинктивното отношение на индивида към действителността“ (Димов, Д. Статия, писана по молба на унгарската журналистка Шарлота Ланъи (1952). // Димов, Д. Съчинения. София, 1975, т. 5, с. 255).